

slag nr. L 134 (Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven).

Et andet mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) finder, at i betragtning af baggrunden for dette lovforslag, nemlig statsministerens bombastiske udmelding ved nytår om den stigende vold og folks angst, er resultatet blevet et fredeligt og ræsonnabelt lovforslag. Der er blevet rådet bod på de statistiske vildfarelser, så man nu ved, at volden ikke er stigende, heller ikke den grove vold, og så man ved, at gamle mennesker kan færdes uden angst, for dem sker der næsten aldrig noget. Men at der for det almindelige kriminalitetsforebyggende arbejdes skyld er behov for langt bedre statistikker for vold og kriminalitet, kan ingen længere være i tvivl om, selv om man næppe af den grund kan gardere sig mod overdrivelser og platkampagner om den stigende vold - det viser erfaringen desværre.

SF kan stemme for forslaget på baggrund af de initiativer rettet mod unge, der ligger i bemærkningerne. I den forbindelse skal det understreges, at efter SF's opfattelse skal en særlig sikret afdeling ikke nødvendigvis være mure af mursten, der sikrer de unge, men mure af mennesker. Først derved kan de unges adfærd radikalt ændres. De forhold, unge kriminelle behandles under i dag, er i strid med konventioner og i øvrigt fuldstændig uacceptable, medmindre man fra samfundets side har til formål at lade disse unge blive udstødte. Samtidig er det dybt bekymrende, at al den snak om unges »stigende« vold tilsyneladende har ført til, at de straffes hårdere end de voksne efter gennemførelsen af den sidste voldspakke.

Et af problemerne er efter SF's opfattelse, at brugen af konfliktråd slet ikke er slået igennem. De erfaringer, man har fra Norge, burde inddrages, og SF vil derfor sætte denne debat på Folketingets dagsorden i næste samling i håb om, at konfliktråd kan få en stærkere plads i kriminalforsorgen.

SF har haft betænkeligheder ved video-overvågningen af diskoteker, men vil holde sagen åben, idet den slags videoer jo også kunne bruges til at forebygge racediskriminerende dørmænds aktiviteter.

Endelig er der anklagemyndighedens arbejde, som SF allerede under førstebehandlingen udtrykte utilfredshed med. Det sker for tit, at selv åbenlyst skyldige personer må frikendes

for meget grove forbrydelser, fordi anklagemyndigheden klokker i det. Og af de sager, der opregnes i lovforslagets bemærkninger, ser flere ud til at være endt så urimeligt, fordi anklagemyndigheden ikke har anket dem. Den slags fejl og mangler er farlige for retssikkerheden, fordi de på urimelig vis bærer ved til populismens bål. Følgen kan blive alvorlige forringelser af retssystemmet.

SF ønsker helt overordnet at give tilslutning til den kritik, der har været rejst af straffeloven især af professor Vagn Greve. Den trænger til en gennemgribende reform, så livet bliver vigtigere end pengene. Voldskriminalitet er værre end berigelseskriminalitet, vil de fleste og ikke kun SF synes. Men det afspejler sig ikke syndeligt i straffeloven, der tydeligvis er udformet ud fra en anden tankegang, der satte ejendomsretten over alt, næsten. I hvert fald de velbærgedes ejendomsret. SF vil stærkt opfordre til, at der tages hul på det problem, så man ikke skal blive ved med de til tider ret klodsede lapperier, som også denne lov er præget af.

Et tredje mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler, at ordsproget »Tomme tønder buldrer mest« er den pæneste betegnelse for dette tyndbenede lovforslag. Aldrig har så magtfulde mennesker råbt så højt i deres nytårstaler, og aldrig er der kommet så lidt ud af det, som tilfældet er med dette lovforslag.

Selv om lovforslaget er pinligt tamt, støtter Fremskridtspartiet det, for det er trods alt et mikroskopisk skridt i den rigtige retning.

Det er godt, at våbenloven strammes op, og det er godt, at der gøres langt mere for at forebygge kriminalitet. Det er godt, at regeringen tager fat på det forebyggende arbejde, men det er ikke nok, at regeringen tager fat. Det er langt vigtigere, at kommunerne sørger for, at der er passende med tilbud i kommunerne, hvor børn og unge kan bruge deres kræfter og energi på noget positivt i stedet for på kriminalitet og lignende. Der er ikke tvivl om, at børn og unge har en masse energi, som skal bruges, og efter at det er blevet forbudt for unge at have et fritidsjob, er behovet for andre aktiviteter steget væsentligt. Her må det være en klar opgave for regeringen at motivere kommunerne til at tage opgaven alvorligt.

På trods af den generelt positive holdning til lovforslaget skal der ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet tager afstand fra de nye be-